

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 14 Listopada r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia datta gazet sankt-petersburskich jest dnia 6 listopada.

W sobotę, d. 3 t. m., NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, w pożądanym stanie zdrowia, przybył do *Carckiego Siela*; rezydencyi letniej, gdzie NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ ciągle mieszkała, przez czas podróży JEGO CESARSKIEY MOŚCI (C. I.).

Dwór, z powodu śmierci J. K. W. Xieźniczki *Amalii*, siostry NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI Panujacey, przywdział żałobę na miesiąc, zaczynając od dnia 4 t. m.

W piątek wieczor, JW. Hrabia *Nesselrode*, sekretarz stanu, sprawujący ministerium stosunków zewnętrznych, przybył do tutejszey stolicy (C. I.).

Przez N a y w y ż s z e Ukazy JEGO CESARSKIEY MOŚCI, do Rządzącego Senatu, wydane d. 16 października, w okręgu osady woyskowej 3go półku buhskich ułanów:

I) O istawny jenerał major *Bohdanowski*, na y ł a s k a w i e y mianowany naczelnikiem miasta w *Kerczu*, z przemianą rangi woyskowej na cywilną, rzeczywistego radcy stanu.

II) Rzeczywisty radca stanu *Perowski*, na własną prośbę, uwolniony został od zarządów gubernii tauryckiey, i naznaczony naczelnikiem miasta *Teodozyi*; na jego zaś miejsce cywilnym gubernatorem tauryckim mianowany radca stanu *Naryszkin*.

III) Bessarabski wice-gubernator, radca stanu *Krupieński*, na własną prośbę, dla słabości zdrowia, uwolniony został ze służby; a na jego miejsce naznaczony wice-gubernator chersoński radca kolegiálny *Petrulin*. (R. I.):

Nauczyciele szkoły orderu ś. *Katarzyny* w *St. Petersburgu*: assesor kolegiálny *Pletniew*, sekretarz gubernialny *Linicki*, i 14 klasy *Szeman*, N a y m i ł o ś c i w i e y podniesieni do rang następnych; a nauczyciel w tejże szkole *Petrow*, otrzymał rangę radcy tytularnego. (R. I.).

Gazeta senacka z dnia 3 listopada ogłosiła wypis z protokołów Komitetu Ministrów d. 30 czerwca i 18 września 1823 roku, w brzmieniu następującem: na posiedzeniu d. 30 czerwca słuchano *zapiski* Sprawującego Ministerium spraw wewnętrznych z dnia 26 czerwca z N. 1003 o poleceniu archangielskiemu, wołogodzkiemu i ołonieckiemu gubernatorom cywilnym, utwierdzenia wyroków w sprawach kryminalnych, na osnowie N a y w y ż s z e g o Reskryptu, pod dniem 17 marca 1820 roku, na imie wice-admirała *Kłokaczewa* wydanego.

Z naznaczeniem zmarłego wice-admirała *Kłokaczewa*, jenerał gubernatorem archangielskim, wołogodzki i ołoniecki, wyszedł pod dniem 17 marca 1820 roku na imie jego N a y w y ż s z y Reskrypt, przez który pozwolone mu było prawo, nie potwierdzając wszystkich w powszechności wyroków w sprawach kryminalnych, i zostawując to za obowiązek Gubernatorów cywilnych pomienionych gubernii, żądać podawać do swego rozpa-

trzenia te tylko kryminalne sprawy, które, dla ważności swojej, albo dla zaskarżenia na niesprawiedliwe osądzenie urzędów sądowych, zwróciłyby na się szczególną jego uwagę. Przeznaczony teraz na jego miejsce Jenerał Gubernatorem, Jenerał major *Minicki*, uprasza o rozciągnięcie prawa tego i na niego. Sprawujący Ministerium spraw wewnętrznych, uważając, iż to postanowiono w tym celu, jako się i z samego Ukazu wykazuje, ażeby w wielkiej liczbie obowiązków Jenerał gubernatora archangielskiego, wołogodzkiego i ołonieckiego, ulżyć mu w nich, chociaż mniema, że prawidło to samo przez się powinno się rozciągać i do nowo naznaczonego jenerał gubernatora, lecz żeby temu dać pewność i uchylić wszelkie, mogące się w późniejszym czasie zdarzyć niewyrosumienia, przedstawia o tém Komitetowi.

Komitet, zgadzając się z wnioskiem sprawującego ministerium spraw wewnętrznych, postanowił: prawidło w sprawach kryminalnych, postanowione dla byłego jenerał gubernatora, *Kłokaczewa*, dla tychże samych uwag, które w owym czasie przyjęte były, rozciągnąć i na terażniejszy jenerał gubernatora *Minickiego*, wyjednałszy na to N a y w y ż s z e zezwolenie.

Na posiedzeniu d. 18 września objawiono Komitetowi, iż postanowienie Komitetu N a y w y ż e y utwierdzone zostało, i rozkazano prawidło to rozciągnąć i do wszystkich jenerał-gubernatorów.

W i l n o.

NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ, ELŻBIETA ALEXIEJEWNA, naślaskawiey przyjawszy, na poddanie od autora ofiarowane dzieło, *Ogrody Północne*, ułożone przez P. Józefa Strumiłłę, radcę tytularnego, Sekretarza Zgromadzenia Szlacheckiego gubernii wileńskiej, CESARSKIEGO towarzystwa Gospodarstwa wiejskiego w *Moskwie* członka czynnego, orderu ś. *Anny* 3ciey klasy kawalera, na znak N a y w y ż s z e y uwagi SWEY na tę pracę, udarować go raczyła złotym zegarkiem. Dar ten NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI miał on szczęście otrzymać przy liście JW. *Longinowa*, Rzeczywistego Radcy stanu i Kawalera, pod dniem 23 października r. t.

W niedzielę d. 4. t. m. w tutejszym kościele katedralnym, a dnia 11 w kościele uniwersyteckim ś. *Jana*, odprawiło się uroczyste nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*, na podziękowanie N a y w y ż s z e y Opatrzności, za obdarzenie Kościoła swego, nowym Naczelnikiem, w obranym *Papieżu Leonie XII*.

Mińsk dnia 1 listopada.

Mińskie Towarzystwo Dobroczynności.

Usilność Mińskiego Towarzystwa Dobroczynności, założenia Szpitalu Maryańskiego, na osob dwanaście, gdy z codziennego przybywania chorych tak została zwiększoną liczba, iż musiano przyznawać nad postanowienie; widząc Towarzystwo uczyniło usilne środki, aby zwiększyć liczbę łóżek, a tak stałych łóżek obóżyła płci z oddziałem dzieci zwiększona do trzydziestu; nadto przyrzadziła oddział inwalidów, którzy wprędce do miejsca urządzanego wprowadzeni będą. A lubo z funduszów

stałych po dzisiejszy dzień nie jeszcze do kasy nie wchodzi, prócz zaledwie od dwóch dobroczyńców, jakoto: JW W. Grafa Karola Czapskiego i Metropolity Siostrzeńcewicza, wszakże szpital Maryański z ofiar serc, czułych nad stanem nieszczęśliwym w nayakuratniejszym porządku utrzymuje się i wszelkiego rodzaju fabryki, służące do budowy prowadzi, do czego posłużył nie mało zjazd Obywateli na czas elekcyjnych obrad: albowiem Obywatelki, widząc zamiar do skutku prowadzony, utrzymanie prawdziwe nieszczęśliwych chorych z rozmaitych miejsc Gubernii, szlachetnym uczuciem nad miłością bliźniego, z ich przytulku rozdane, przypominając chęci pierwiastkowego zakładu 1811 r. czynionych ofiar na ten cel, z nypierwszych Urzędników zajęły się zbieraniem jałmużny, z jakowej weszło do kasy Towarzystwa od JW. Marszałkowej Gubernii Mińskiej Heleny z Koncewiczów Osztorpowej, w różney monocyie zł. 328, JW. Marszałkowej ptu Dzieśń. z Korsaków Chrapowickiej zł. 417 gr. 20, JW. Marszałkowej Bobruysk. pow. Hryniewiczowej zł. 280, JW. z Gieczewiczów Oskierczyney, Sędziny 1go Departamentu g. m. zł. 200; JW. Sztackiej Sowiet. Sielawiney zł. 46 gr. 20, JW. Lubańskiej Marszałkowej Wileyskiej zł. 33 gr. 10 i JW. Marszałkowej Słuckiej Niepokoyczyckiej zł. 20. nadto z koncertu exekwowanego przez JW. Ludwikę Osztorpową Marszał. Gubernii Mińskiej zł. 566 gr. 20. Poświęcenie się to JW W. Urzędników ile przynosi szpitalowi zasilku koniecznego, tyle też zna za obowiązek Towarzystwo oświadczyć JW W. Jałmużniczkom, w imieniu nieszczęśliwych, wdzięczność, do czego tém większe mają prawo, że niektóre, a mianowicie JW W. Osztorpową Guberska Marszałkowa i Grabinę Chrapowicka Marszałkowa Dziesień. Hryniewiczowa, Niepokoyczycka raczyły oświadczyć swą staranność w zajęciu się nadal kwestą. Jak równie zna za obowiązek oświadczyć wdzięczność JW. Marszałkównie Osztorpownie, że z udoskonalonego w graniu na fortepiano talentu raczyła przyłożyć się ku wsparciu cierpiącej ludzkości, exekwowaniem na dochód szpitala koncertu. Nie może podobnie Towarzystwo nie złożyć podziękowania dla JP. Ignacego Reuta artysty, który z talentu znanego w graniu na skrzypcach, zjednawszy dla siebie powszechną zaletę, obocho poświęca swe zdolności ku wsparciu bliźnich: jakoż w czasie ominionych kontraktów, dawszy już koncert na dochód szpitala mińskiego, dopiero w czasie elekcyjnych obrad tak przy koncercie JW. Osztorpowy grał solowe sztuki, jako też osobno zatrudniał się graniem koncertu na dochód szpitala.

Oprócz wzmienionej ilości, weszło do kasy ze składek ofiar w gotowym groszu i z przedaży ogrodowych jarzyn od miesiąca junii zł. 128 gr. 20. Xiądz Antoni Dziadek, Wincenty Borowski biletu wygrane z loteryi Worotyńca rubli assygn. 50, Piotr Wierzbicki, Karol Kuchenbeker aptekarz podobnie bilet wygrany na rub. assygn. 50, osoby NN. kartę na rub. sr. 30, udzielił Towarzystwo otrzymało w ofierze od JW W. Marszałka Świętorzeckiego żyta beczek 2, Antoniego Niemorzańskiego beczkę i pszenicy ośmin 2, Szmigelskiej Sędziny żyta beczkę 1, kartofel beczkę 1, od Kanonika Męczyńskiego żyta ośmin 5½, jęczmienia ośminę 1 gar. 15, i kartofel ośmin 2, od W. Czechowskiego nóż kuchenny, od JW. Dobrowolskiej Półkownikowej wanny 2 i beczek 2, od JW. Sędziny Szmigelskiej masła faskę 1, Klasztor PP. Bernardynek krup owsianych ośminę, JW. Antoniowa Ratyńska firanki do kaplicy.

Gabryel Holtz Medyko Chirurg, Prezyd. Deputacyi
Józef Baszyński Sekretarz.

Kamieniec Podolski dnia 17 października.

Gdy niepozostało wątpliwości o śmierci Piusa VII Papieża, JW. JX. Biskup tutejszy dycezalny Rzymsko-Katolicki, Borgiasz Mackiewicz, orderu s. Anny izzey klasy Kawaler, partykularnie tylko przedsięwziął modlitwy, dla przyniesienia religijney pomocy duszy zmarłego: lecz skoro odebrał od JW. JX. Metropolity, i wielu or-

derów Kawalera Siostrzeńcewicza Bohusz. zawiadomienie urzędowe o śmierci Jego Świątobliwości, i wezwanie do modlitwy; natychmiast pod dyktando rozporządził nabożeństwo za duszę zmarłego, niemniej inne, aby niebo raczyło dać na miejscu zmarłego innego, któryby celom wiary i stanu, tak dzielnie odpowiedział, jak teraz zmarły. Oprócz tego na dniu 12 miesiąca i roku terażniejszych, rozporządził nabożeństwo żałobne w Katedrze Kamienieckiej, przeznaczając dni tenże 12 i 13 bieżących, należycie w przód ogłoszwszy z ambon, i przez inne pisma. Dnia 12 do południa stanął zupełnie ubrany katafalk. Na trzech gradusach, wysokości dosyć znacznych, była Tunba wysokości półtora łokcia; nadto stało czterech biskupów, kształtnie na bleytramach ustrojonych, na barkach dzwigających trumnę; nad trumną Anioł unoszący się na powietrzu, w prawey ręce trzymał klucze, a w lewey miecz; na trumnie w samey głowie był krucyfiks, i para świec; niżej na mszale stał kielich z patyną; a jeszcze niżej trójkoron, umyślnie sporządzony. Niżej miejsca, gdzie stali biskupi, był portret zmarłego Papieża, między krzyżem papieżkim i pastorałem, na krzyż złożonemi; portret obłożony materją w gerlandy, odkąd spuszczała się stuła; niżej na poduszkach po jednej stronie leżał pontyfikał, a po drugiej infuła. Światła, około katafalku tego było, począwszy od sześciu funtowych świec do ćwiartkowych, sztuk 320; pomiędzy lichtarzami na gradusach, rozstawionemi były snycerskiej kształtney roboty lwy i owieczki; okna prezbiterium zaciemnione były sukniemi, co piękny efekt sprawiało. Dnia 12 JW. Pasterz z Duchowieństwem licznie zebrany świeckim i zakonnym, odśpiewał nieszpory, po których JXX. uniacy zaproszeni, takż w obrządku swoim odprawili nieszpory; a zakończyło się nabożeństwo, przez odśpiewane na głosy Responsorium „Subvenite.“ Nazajutrz, to jest dnia 13, JXX. uniacy w swoim obrządku, odśpiewali wigilie ze mszą śpiewaną; po nich JXX. Trynitarze, i Karmelici nokturn pierwszy Officii defunctorum, po którym prałat odprawił mszą śpiewaną; po tej odśpiewali JXX. Dominikanie drugi nokturn, po którym prałat wyższy w kapitule tutejszej, odśpiewał mszą s. drugą; po tej duchowieństwo świeckie, mając na czele JW. Pasterza, odśpiewało nokturn trzeci: na Laudes całe duchowieństwo zakonne zgromadziło się: poczem JW. Pasterz pontyfikalnie odśpiewał mszą s. przy muzyce rzhętej, i dętej. Po tej mszy było kazanie; wystawiające wielkość, i powagę stanu, którym ozdobiony był zmarły Papież, jako następca Piotra s.; a przy zeyściu wystawiono, że i to go nie uchowało od śmierci; a następnie, że każdy myśleć o niej powinien. Po skończonym kazaniu, JXX. Uniacy odśpiewali w obrządku swoim kondukt z właściwemi ceremoniami; po nim JW. Pasterz z prałatami i kanonikami swojej kapituły, która się zebrała tym celem, odśpiewał wielki kondukt. Po piątej absolucyi, miał przemowę do ludu, w której wystawił cnoty i Świątobliwe życie Piusa VII, że przyszedł do tak wysokiego stopnia, przez trzymanie się wiary Jezusa Chrystusa, i spełnianie Jego Praw: mimo to, że każde położenie jego, poddawało mu sposobność przyłgnięcia do świata; a przy zeyściu wrażał ludowi; że podobnym sposobem i nam należy postępować; zamknął, żeby prosić Boga, iżby na Stolicę Apostolską następca Jego, wstępował w ślady zmarłego dla naszey i chłuby i przykładu, a zmarły rychley dostąpił chwały wieczney. Zakończyło się nabożeństwo powszechnie, jak się zwykło kończyć przy pogrzebie ciał zmarłych. Nabożeństwo dnia tego trwało od godziny 6tej zrana, do godziny 2giej z południa. Pobożność urzędników tutejszych, i ludu, w bardzo liczny zbiorze, osobliwie na ostatniej mszy s. (bo napełniła gmach kościoła) łączyła swoje modlitwy za duszę zmarłego Oycy s. Papieża Piusa VII. (Artykuł nadesłany).

Nowogródek.

Dnia 14 paździer. wieczorem, dzwony wszystkich kościołow tutejszych, ogłaszając smutny

zgon Piusa VII, Papieża, zapowiedziały razem nabożeństwo, następnych dni odbywać się mające.

Dnia 15 zgromadzenie XX. Dominikanów, zaproszone przez miejscowego Proboszcza, WJX. Józefa Purona, przybyło o godzinie 10 do Kościoła Farnego, gdzie całe *officium defunctorum* odśpiewało. Po mszy ś. wielkiej, śpiewanej przez JX. Jana Sieńkiewicza, Nauczyciela Literatury w Szkole Nowogr. miał Kazanie JX. Grzegorz Kulikowski, Przełożony teyże szkoły; w którym, wzięwszy za ośnowę text Pisma ś. z xiąg Mowyższowych *Numer 20. v. 30 wszystkim lud, widząc, że Aaron umarł, płakał nad nim dni trzydzieści, po wszystkich familiach swoich; wystawił w życiu Oyca ś. wzór wszystkich cnót, a szczególniej pobożności, cierpliwości i męstwa, w doświadczaném prześladowaniu.*

Dnia 16 w kościele XX. Dominikanów, po odśpiewanych zwyczajnych exekwiach przez zgromadzenie zakonne, i mszy wielkiej przez JX. Tomasza Łukianowicza, kaznodzieję miejscowego; mówił kazanie WJX. Józef Puroń, Proboszcz Nowogrodzki, wzięwszy za ośnowę text z listu Pawła ś. *Hebr. c. 7. v. 26. Przysłało, aby taki był dla nas Biskup najwyższy: święty, niewinny, niezmazany, oddzielony od grzeszników: mocnemi wyrazami opisał wszystkie przymioty najwyższego Pasterza Kościoła Chrystusowego; a te, porównyując z życiem zeszłego Oyca ś. okazał, że Pius VII prawdziwie był takim pasterzem, jakiego wymaga doktor narodów, w liście swym pisanym do Hebrejczyków.*

W obudwu kościołach, katafalk spaniale przybrany, dodawał świetności temu obchodowi; a libnie zebrane duchowieństwo, urzędnicy cywilni i wojskowi, oraz młodzież szkolna i lud wierny, zanosił modły do Boga, z przykładną pobożnością.

Następne dni, po wszystkich kościołach, prywatnie kończyły nabożeństwo dziewięciodniowe, przez duchowną zwierzoność zalecone. (*Art. nades.*)

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 21 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Receznica Iwienin Jego Cesarzewiczowskiej Mości W. X. Michała, tudzież uroczystość wszystkich rossyjskich orderów, obchodzoną była wczoraj w Stolicy Królestwa Polskiego ze zwykłą świetnością. W godzinach rannych odprawione było nabożeństwo w kościele metropolitalnym ś. Jana, w obliczu władz rządowych, po którym JW. Biskup Manugiewicz, celebrujący, zaintonował *Te Deum*, za długie i szczęśliwe życie ukochanego Monarchy i Jego Dostojney Familii. Wieczorem dane było na teatrze narodowym bezpłatne widowisko, a gdysię zmierzchno, miasto oświecono.

JO. Xiążę Namieśnik Królewski powrócił tu d. 17 b. m. z podróży przedsiębraney w Województwo Kaliskie.

Czytamy w *Kuryerze Warszawskim* pod d. 17 listopada. „Twierdza Zamość, której warownie od r. 1818 corocznie bardziey wydoskonalonemi zostają, miała szczęście witać w murach swoich w dniu 3 i 4 listopada r. b. Najjaśniejszego CESA-RZA i KRÓLA. Monarcha ten miłościwy, w towarzystwie Dostojnego Brata swego, Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia KONSTANTEGO, do teyże twierdzy przybywszy, po obejrzeniu rezerwy kawalerji tam konsystującej, i po zmianie warty z 2go pólku strzelców pieszych, raczył w d. 4 listopada oglądać te pod dyrekcyą JW. Jenerała Maletskiego i inżynierów wojska polskiego wyniesione wały, które dobroczynna i opiekuńcza Jego władza, ku zabezpieczeniu państwa i całości mieszkańców wystawić rozkazała, wszędzie dobrotliwy Monarcha ze znaną światu słodyczą wysokie swe ukontentowanie oświadczyć raczył. Lecz gdzież to kiedy PAN i Oyciecy swych poddanych obrócił swe kroki, aby dobroczynność, to znamie wielkiej Jego Duszy, w ślady jego nie wstępowała. Za rozmaite błędy i przewinięcia osadzeni w twierdzy Zamościu więźni wojskowi doznali, jak Monarcha nad winnymi nawet litować się i tymże przebaczać umie; kilkunastu zostało uwolnionych, a wszy-

stkim zdjęto kajdany. Trudno w tém miejscu opisać wdzięczną ich radość, trudno oddać wrażenia miłości i uszanowania, jakie ta wzniosła czynność na wszystkich obecnych sprawiła, głos powszechny rozległ się po całej warowni: Niech żyje długo i szczęśliwie Monarcha; który tak nadgrzać i przebaczać umie.

Otrzymali od Najłaskawszego Monarchy ordery ś. Anny i klasy: jenerał brygady Maletski; 2giey klasy z brylantami, pólkownicy Hurtig i Dembiński; 2giey klasy, podpółkownicy Zeliński i Neyman; 5ciey klasy, kapitan Koch; ś. Włodzimierza. 4tey klasy, kapitan Lizenbart i porucznik Woyczyński.

A U S T R Y A:

Wiedeń dnia 6 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

N. Cesarz Jmó wydał nowe urządzenie, względem pieniędzy w królestwie lombardzko-weneckiem; będzie zaprowadzona stopa menniczna konwencyjna, oraz dziesiątkowy podział zachowany zostanie. Na okręgu większych pieniędzy będzie napis: *Justitia regnorum fundamentum.*

Dzisiejszy *Dostrzegacz austriacki* donosi, iż Monarcha nasz raczył dać wielki krzyż orderu węgierskiego ś. Szczepana, cesarsko-rossyjskiemu rzeczywistemu radcy tajnemu *Tatiszczewu.*

List z Padwy pod d. 20 z. m. wystawia smutny obraz spustoszenia w wyższych Włoszech. Niesłychanie mocny i gorący wiatr południowy, *sirocco*, sprawił ulewę, trwającą ciągle dni 6, to jest: od 15 do 19 października, co z rostopionym śniegiem w Alpach, zrzuciło taką powódź, iż rzeki i kanały zalały piękne niwy. Miasteczko *Casal-Maggiore*, nad rzeką *Po*, zostało po większej części zniszczone; woda zalała *Kremone* i wiele innych miejsc. Przerwane związki nie pozwalają mieć dokładniejszych wiadomości o tem nieszczęściu. *Padwa* miała tylko związek przez bramy, będące na wzgórkach od *Wicencyi* i *Bassano*. Woda zerwała tamy pod *Oriago*, *Malcontento* i w kilku innych miejscach, a w całej okolicy widać było na nizinie, same kominy domów włosciańskich. Gościńcem do *Treviso*, nie można było, ani iść, ani jechać, i pocztę na statku posłano. Najokropniejszy atoli zniszczenia są nad *Adygą*. Rzeka ta wzbierała pod *Veroną* przeszło na 2 sążnie, i zalała przedmieście *St. Zeno* i *Corso Vecchio*. Niedaleko *la Badia* zerwała tamę, mającą 15 stop wysokości, a w żyznych okolicach *Polesina*, wiele ludzi i bydła utonęło. *Rovigo*, stolica prowincyi, jest otoczona jakby morzem, a rozpaczający mieszkańcy spiął wały, dla wstrzymania wody i ocalenia życia. Lękano się, aby wzbierała *Adyga* niezerwała tam rzeki *Po*, bo wtenczas cała *Polesina* i okolice *Padwy*, zostałyby na długi czas spustoszone, a bagna zajęłyby miejsce pól nayurodzajniejszych. Mocny wiatr południowy pędził balwany morskie do uścia rzek, które wstrzymywały się w biegu. Ustał atoli nieco d. 19 października i woda zaczęła opadać.

P R U S S Y.

Berlin dnia 15 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dwór nasz włożył ośmiodniową żałobę po śmierci Xiężniczki Badeńskiej *Amelii* i Land-gra-fa Hesko-Darmstadzkiego *Ludwika Jerzego Karola.*

Gazeta rządowa tuteysza umieściła następujący reskrypt Króla Jmci do jeneralney kommissyi orderowej: „Gdy w roku 1813 dałem order *Czerwonego Orła* P. *Robertowi Wilson*, na ówczas Królewsko-angielskiemu jenerałowi majorowi, miałem na celu uznać przez to odwagę i wytrwałość, które w wielkiej walce za niepodległość i spokojność Europy okazał. Ze zaś potem mową i uczynkiem okazał się gorliwym i zapalonym stronnikiem i obrońcą zasad anarchicznych i rewolucyjnych, a przez to upodlił dane mu dawniey order, zalecam więc jeneralney kommissyi ordero-

wey, wymazać nazwisko jego z listy kawalerów moich orderów. W Berlinie d. 1 paździer. 1823 r.

(podpisano) Fryderyk Wilhelm.

Xiąże Kumberland przybył z małżonką swoją z Neu Strelitz do tutejszey stolicy.

Niedawno przybył tu goniec Cesarsko-Rosyjski z Warszawy.

N I E M C Y.

Od brzegow Menu dnia 2 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Landgraf heski Ludwik Jerzy Karol, brat Wielkiej Xieźney heskiej, urodzony d. 27 marca 1749 roku, umarł d. 26 z. m. po długiej chorobie.

Xiąże grecki Kantakuzeno przybył z Drezna do Lipska.

Listy kupieckie z Manchester donoszą o nadzwyczajnej czynności tamecznych warstatów rękodzielniczych. Wszyscy rzemieślnicy mają dostać roboty, i nie widać już śladu rozruchów w tém ludném mieście. Zamówiono do Ameryki tyle towarów, iż rękodzielnicy poczytują za małą rzecz odbyć wyrobów swoich na stałym lądzie Europy, a szczególniej w Niemczech.

Król Jmśc wirtemberski zwołał sejm swego kraju na dzień 1 grudnia r. b.

Donoszą z Hamburga pod d. 8 listopada: odebrane tu listy z Lisbony pod d. 20 z. m. zawierają, iż Xiąże Rejent Brezylji, w skutku wiadomego spadnięcia z konia, umarł. Ze zaś odebrane w Londynie listy z Lisbony pod d. 20 z. m. i gazety pod d. 1 b. m. nie o tém nie wspominają, powyższa więc wiadomość jest bardzo wątpliwa.

Brunswick dnia 3 listopada.

(z teyże gazety.)

Miasto nasze ucieszyło się d. 29 z. m. przybyciem Xiecia Karola, który przyszedłszy do pełnoletności, rządu obeymuje, a we dwa dni potem ogłoszono patent, wydany d. 16 z. m. w Windsor, względem ukończenia opieki.

F R A N C Y A.

Paryż dnia 4 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dziś spodziewamy się tu przybycia Xiecia Reggio. Hrabia Eethizy, jenerał porucznik, wrócił wczora od woyska w Hiszpanii, i złożył hołd uszanowania rodzinie królewskiej. W Brest wystawiono bramę tryumfalną dla woyska przybyłego z Kadyzu.

Wiadomość o oswobodzeniu Króla hiszpańskiego sprawiła niejaki rozruchy w Marsylii. Tłumy ludu chodziły przez kilka dni po ulicach, wydając okrzyki: Niech żyje Król! Śmierć Liberalistom! Naywiększy hałas był przed tak nazwaną kawiarnią amerykańską, lecz go woysko uśmierzyło.

P. Villele dał d. 30 z. m. wielki obiad, na którym byli wszyscy posłowie zagraniczni.

Czytamy w jednym z tutejszych dzienników, iż podług zawrzcć się mającej umowy woyskowej z Hiszpanią, od 1 listopada ustanie wypłata rządowi hiszpańskiemu, wynosząca miesięcznie 1,200,000 fr., oraz wypłata żołdu woysku hiszpańskiemu, a 40,000 woyska francuzkiego pozostanie w Hiszpanii, któremu Francya według stopy pokoju płacić będzie, a Hiszpania dostarczać ma żywności, kwater, i innych potrzeb.

Po kapitulacyi Barceliony, Mina i Rotten, musieli się cofnąć z półkiem Soria do cytadelli; gdyż milicje, rozgniewane kapitulacją, zbuntowały się.

Drug sąd woyskowy wschodnich Pireneów, odprawił d. 24 października pierwsze posiedzenie w Perpignan. Wprowadzono byłego oficera Carrel z Rouen, oskarżonego o użycie oręża przeciw oyczyźnie. Rzeczonny sąd uznał się niewłaściwym do wyrokowania w tey sprawie.

W Perpignan jest uwięzionych 91 zbiegłych francuzów, a między nimi 10 oficerów.

Słychać o utworzeniu wydziału osadniczego pod przewodnictwem P. Lainé. Pracować będzie z deputowanymi izb handlowych, i przyjmować ich zdania o rozmaitych przedmiotach. Mówią także o uznaniu niepodległości wyspy St. Domingo, i zawarciu z nią traktatu handlowego, oraz układu względem wynagrodzenia dawniejszym właścicielom plantacyi. Rzeczonny wydział ma się także zająć przyszłemi naszymi stosunkami handlowymi z Hiszpanią i osadami jej w Ameryce.

Rada oświecenia publicznego postanowiła, aby w teraźniejszym roku szkolnym, profesor Royer Callard, nie dawał nauki filozofii, a profesor Guizot, historyi.

Z powodu zasług zmarłego Delambre, Król Jmć wyznaczył 1500 fr. dożywotniej pensyi wdowie jego.

Dnia 6. Urządzenie królewskie z d. 5 b. m. nakazuje, aby jenerałni prokuratorowie, prokuratorowie i sędziowie pokoju sami, lub przez zastępców swoich, czynili co miesiąc ścisłą rewizyą, kontrolę i weryfikacyą czynności, expedycyi i rachunków rozmaitych sądów, dla uniknienia wszelkiej nieregularności i zaradzenia nadużyciom. Jenerałni prokuratorowie, otrzymawszy sporządzony w tey mierze protokół, zdadzą wkrótkości co miesiąc sprawę ministrowi sprawiedliwości.

Niektóre dzienniki, pisze Monitor, donosząc o mianowaniu P. Orsolini, dostawcą marmuru dla rządu, dały powód do mniemania, iż zaniechano zamiaru używania marmuru ze wschodnich Pireneów. Widzimy potrzebę objaśnić tę wątpliwość, jaką mógł sprawić układ, zawarty z P. Orsolini. Kompania Lafond-de Villiers, pod szczególną opieką rządu, ma ciągle polecone sobie dobywanie marmuru we wschodnich Pireneach, które zapewne wkrótce nie tylko wystarczą do robot rzeźbiarzy krajowych, lecz nawet otworzą nowy odbyt dla handlu francuzkiego. Tylko przez czas wielkich przysposobień do tego przedsięwzięcia, P. Orsolini dostarczać ma rządowi marmuru kanaryjskiego, aby roboty artystów naszych nie były wstrzymane.

Jenerał hiszpański Mandez Vigo, który dowodził w Korunnie, będzie zaprowadzony do Bordeaux, gdzie ma zostawać pod dozorem.

Dnia 7. Wczora odebrano tu przez telegraf z Bajonny, następującą wiadomość od marszałka Lauriston do prezesa rady ministrów, datowaną z Lerydy d. 31 października: „Dziś o godzinie 11 zrana woysko francuzkie i hiszpańskie, wszedłszy do Lerydy, zajęło miasto i warownie. Osada wynosiła 5,100 ludzi. Żołnierzy liniowych posłano do różnych stanowisk w Katalonii, Arragonii i Walencji, a milicje rozbrojono, i za pasportami do domu puszczono. Wszystko odbyło się w nayspokojniejszym porządku; spokojność ani na chwilę nie była przerwana.“

Król Jmć przyjął prośbę P. Perceval, o uwolnienie go od urzędu jenerałnego intendanta administracyi wojennej, a Vice hrabiego de Caux, radcę stanu i jenerała porucznika, mianował jenerałnym dyrektorem teyże administracyi.

Bajonna dnia 25 października.

(z teyże gazety)

Słychać, iż zaraz po przybyciu Króla hiszpańskiego do portu Santa Maria, oddano mu list Monarchy naszego, wystawiający przyzwolitć połączenia umiarkowania i łaskawości ze stałością.

Woysko nasze pracuje około naprawy szaniców Pampeluny, St. Sebastian i Santony.

Riego i jego towarzysze siedzą osobno w więzieniu w Madrycie, i są łańcuchami przykuci do muru.

800 jeńców hiszpańskich, prowadzonych do Francyi, odebrało rozkaz zatrzymania się na granicy. Mają być podzieleni na 3 klasy: do pierwszej należą zapaleńcy konstytucyoniści i tacy mają być dalej; do drugiej zaś umiarkowani konstytucyoniści, którzy będą zostawać pod dozorem w Hiszpanii; do trzeciej nakoniec obłąkani młodzieńcy, którzy wrócą do domu.

DODATEK.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 137.

Wilno dnia 14 Listopada v. s. 1825 Roku.

HISZPANJA.

Madryt dnia 28 października.
(z Gazety Warszawskiej.)

Słychać, iż rada miejska tutejsza ofiarować ma Księciu Angouleme pałac honorowy, wartości 75,000 franków, a w czasie pohytu jego da wielką ucztę, bal i inne zabawy. Wezwano wszystkie korporacje aby się przyłążyły do uświetnienia wjazdu Królestwa Johmósé; jedna z nich tylko wymówiła się brakiem pieniędzy. Wydatek ten ma wynosić milion realów.

Monarcha nasz wydał w *Ecija* postanowienie, oświadczając, iż wyda urządzenie, częścią dla nagrodzenia poddanym swoim, w miarę ich sprawowania się podczas rewolucyi, częścią dla przebaczenia z zapomnieniem tego, co się stało, a dla ukarania hersztów, niegodnych jego łaski. Lecz postanowienia w tej mierze wymagają dóbrza-ley uwagi, i wyda je w *Madrycie*, otoczony światłymi radcami swymi. Wola Monarchy ma być stosowną do wrodzonej jego łaskawości, spokojności narodu, bezpieczeństwa tronu, i względów dla dostojnych swoich sprzymierzeńców.

Minister sekretarz stanu udzielił prezesowi rady królewskiej następujące postanowienie reje-cyi wydane d. 22 września:

„Zepsucie obyczajów, pochodzące z rozwio-żności podczas nieszczęsnego rządu konstytucyjnego, zwróciło na siebie szczególniejszą uwagę Re-jencyi królestwa, która, powodowana chęcią pów-ściągnięcia smutnych postępów tego złego, i za-pobieżenia nowemu nieszczęściu, mogącemu wynik-nąć z nierostropney obojętności, postanowiła pono-wić okólnik z d. 22 lutego, w którym Król, Pań-nasz, którego niech Bóg zachowa, z wielką stało-ścią użył środków, jakich podobne zdrożności wy-magały. Osnowa tego okólnika jest następująca: „Wola jest Króla, aby Rada starała się pohamo-wać publiczne zgorszenia i zbrodnie, jakie z dobro-wolnych rozwodów małżeńskich i rozwiożłego ży-cia małżonków, z publicznego zakazanego obcow-ania osób wolnych, i z niezachowywania świąt ko-ścielnych pochodzą. Toż samo stosuje się do mów nieprzyzwoitych, znieważania sług kościoła, uży-wania wyrazów ich obrażających, i nieprzyzwoi-tego sprawowania się w świątyniach modlitw. Za-leca oraz Król Jmć sędziom, aby podług przepi-sów prawa dzielnie wspierali duchownych w ich pracach, tak co się tyczy obyczajów, jako też zni-szczenia publicznego zgorszenia.“

Posłano ztąd do *Sewilli* kilka pojazdów do po-dróży Królestwa Johmósé. Wszystkie pojazdy dworskie, które Monarcha wyjeżdżając z *Sewilli* do *Kadyxu* zostawić musiał, *Lopez Bannos* kazał spalić lub innym sposobem zniszczyć.

Słychać o uwięzieniu *Ballasterosa*, który nie mógł zbuntować wojska swego, bo je wcześniej roz-brojono.

Generał *Riego* stawiony dziś był przed dru-gim trybunałem alcadów. W obwinieniu złożo-nem przeciwko niemu, jest oskarżony o zdradę kraju, gdyż pojedyncze wyliczenia jego przestępstw, wstrzymałoby pożądaną, prędką bieg jego spra-wy, i ostateczny w nięv wyrok. Dodano w tem-że obwinieniu, iż cały lud hiszpański domaga się zemsty za wszelkie sprośne czyny i zbrodnie po-pelnione w ciągu rewolucyi, i że *Riego*, jako jeden z najwioniejszych rewolucjonistów, i główny sprawca nieszczęść Hiszpanii, karę ponieść powin-nien: „Wspomniany *Riego*, (tak brzmi dalsze oskarżenie) użył niekczemności żołnierzy, przezna-czonych do przywrócenia pokoju w Ameryce; nie

pomny na swoją powinność, ogłosił konstytucyą, nie pochodzącą z władzy Monarchy; konstytucyą, która znosząc prawo Monarchii, stała się podsta-wą rządu anarchicznego i zniszczyła główne pra-wa narodowe, oraz zwyczaje, obyczaje i religię ludu; wycisnął sprawiedliwemu i wspianiemu Kró-lowi łzy z oczu nad nieszczęściem Hiszpanii; zde-ptał najswiętsze obowiązki; złamał przysięgę wy-konaną swojemu Panu; przymusił lud na czele niekarnego wojska do zdrady i uczestnictwa z nim złamania przysięgi. Postrącał prawe władze, a na ich miejscu osadził buntowników; kazał się nazwać bohatyrem *de las Cabezas*; przymusił nareszoie Króla do uznania konstytucyi, tego nienawistne-go źródła tylu nieszczęść Hiszpanii. Odtąd nie przestał być zgorszeniem dla całego półwyspu: ogłaszał bunt po placach publicznych, nadawał władzę do pełnienia zbrodni, znieważał świętą oso-bę Królewską i obchodził uroczyste tryumf sy-stematu konstytucyjnego.“

ANGLIA.

Londyn dnia 30 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Admirał *Cochrane* przybył d. 28 b. m. na brygu *Patridge* do *Liverpool*.

Od czasu wyjazdu Króla *Ferdynanda* z *Kady-xu* przybywa wiele konstytucjonistów do Gibraltaru. Między innymi przybyli *Argueles*, *Saapa-dra* i *Galiáno*, oraz generałowie *Valdez* i *Alava*. Dwaj ostatni, tudzież *Quiroga*, mieli być z roz-kazu Króla *Ferdynanda* uwięzionymi; lecz wcze-snie dowiedziawszy się o tém uciekli.

Listy z *Paryża* donoszą o nowej pożyczce, 100 milionów franków dla Hiszpanii, za zaręczeni-em rządu francuzkiego. Dawne papiery skarbowe hiszpańskie mają być w niej po części przyjęte.

Dnia 12 b. m. obchodzono w *Lisbonie* uro-dziny Księcia Rejenta *Brezylji*. Stany portugalskie skassowały tę uroczystość; lecz ją Monarcha z miło-ści ku synowi swemu przywrócił.

Anglicy bawiący w *Rzymie* żałują, iż *Kardy-nał Consalvi*, został uwolniony od urzędu sekreta-rza stanu. był bowiem wielkim przyjacielem na-szego narodu.

Londyn dnia 1 listopada.

(z teyże gazety.)

Wczorajsza gazeta ministeryalna *Goniec* twier-dzi, iż wszystkie polityczne zapytania, względem dawniejszych osad Hiszpańskich w Ameryce, mia-ły być ułatwione na osobnym kongresie, a przy-najmniej Francya uczyniła taką propozycyą rzą-dowi naszemu, który jej nie przyjął. Nie można wiedzieć (pisze wspomniona gazeta) czyli to odmó-wienie zmieni plan początkowy. Ministrowie nasi niezboczają zapewne z drogi, jaką dotąd postępo-wali, i zwróca uwagę swoją na przedmioty, które są bardzo ważne dla handlu angielskiego.

Siłę naszą morską powiększa rząd 3000 mayt-ków. Wiadomo, iż od niejakiego czasu pospieszają z uzbrojeniem okrętów i fregat. Jedna z gazet tu-tejszych cieszy się, iż ministrowie teraz przynaj-mniej czynią przysposobienia do postawienia kraju w takim stanie, aby w potrzebnym razie mógł bronić się na właściwym sobie żywiole. Ga-zeta ministeryalna *Goniec* uznaje to zdanie za myl-ne, i wyraża, iż na przyszłym posiedzeniu parla-mentu ma być podany wniosek o powiększenie siły morskiej 3000 maytków, a to jedynie z powo-du spodziewanego rozszerzenia handlu w Ameryce południowej, i ostatnich wypadków, na wyspie *De-merary*.

Pozwolono drukować. Z polecenia J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

O g ł o s z e n i e.

5. Izba Skarbowa Litewsko-Wileńska podaje do wiadomości, że niżej w tabeli pomienione Skarbowe dobra, w różnych powiatach tutejszey Gubernii położone, oraz w mieście Poniewieżu traktyer i młyn, niemniej Skarbowe własności Wilkomirskiego Powiatu w Łabonarskiej puszczy leżące, jak o tem w tabeli wyraża się, będą się oddawać w teyże Izbie przez publiczną licytacją następnego 1824 roku miesiąca februaryi 12, 14 i 16 w arendowną possessyą, jedne które zupełnie zawakowały na lat 12, drugie zaś, które już w takowey possessyi i na innych prawach zostawały, lecz za nieakuratną opłatę przez possessorów do Skarbu należnego dochodu, od nich są odebrane, do ukonczenia lat zakreślonych tym nieakuratnym possessorom, o których przy targach objawiono będzie. Przy tém Izba Skarbowa, zapewniając, że wszystkie majątki jakie zalicytowane zostaną, postąpią w possessyą od 12 apryla rzeczzonego 1824 roku; wzywa mających zamiar licytowania takowych majątkow, a żeby raczyli przybyć na pomienione terminu do wyżej pomienioney Izby, lub też przysłać umocowanych od siebie plenipotentow z ewikcyami odpowiedniami dwóletniej intracie, jaka z ostateczney licytacji wypadnie, nie mniej ze świadectwami Sądu Gł. 2go Departamentu o swobodności majątkow lub kamienic w ewikcyą oddających się upewniającemi. Roku 1823 gbra 3 dnia.

Sowietnik Kolkowski.

Za Naczelnika Stoła Justyn Zdzitowiecki.

Nazwika majątkow w Powiatach.		Stan majątkow wedle inwentarzow i dochod zonych.							
Z	Folwarkow.	Miesteczek.	Wsiow i Zascian ków.	Liczba różnego rodzaju dymów.	Dusz męskiey poci po rewizyi 1816 r.	Lustracyyny dochod.		Ceny zakłóre były już licytowane.	
						Srebrem		Assygnac.	
						Rub.	Kop.	Rub.	Kop.
Majątki wakujące.									
Wileńskim.									
1	—	—	—	4	4	84	45	—	—
Oszmiańskim.									
2	—	—	—	1	—	60	—	—	—
3	—	—	—	—	—	35	90	—	—
4	1	—	—	—	—	68	40	—	—
Brasławskim.									
5	1	—	4	11	5	408	15	—	—
6	1	—	—	21	31	232	80	—	—
7	1	—	2	3	11	61	50	—	—
8	1	—	1	5	4	113	—	—	—
9	—	—	—	291	1037	11455	95	—	—
Rosieńskim.									
10	—	—	—	—	—	9	—	70	—
11	—	—	1	8	15	78	14	360	—
Telszewskim.									
12	1	—	—	6	10	199	59	—	—
Kowieńskim.									
13	1	—	—	15	7	333	10	—	—
14	1	—	23	120	416	1767	264	—	—
Majątki odebrane od byłych possessorow za niewypełnienie przyjętych imi na urządzenia dóbr skarbowych prawideł.									
Brasławskim.									
15	1	—	1	6	8	81	—	200	—
16	1	—	—	13	38	278	40	435	—
Oszmiańskim.									
17	—	—	1	6	19	182	25	188	—
Wilkomierskim.									
18	1	—	—	45	95	1042	7½	1808	—
Kowieńskim.									
19	2	—	5	51	93	1173	64¼	1825	—
Telszewskim.									
20	—	—	1	7	9	173	96	260	—
21	1	—	1	2	—	162	80	166	—
Oprócz tego oddają się jeszcze w 12-letnią arendowną tenutę na osobnych warunkach, o których przy licytacji będzie objawione.									
Upitskim.									
Traktyer i młyn.									
i Wilkomierskim.									
W Łabanarskiej puszczy 13 włościańskich pustych dymow z gruntami i łąkami, 2 karczmy, 16 jezior, z dalszymi obszerami ziemi.									
	—	—	—	—	—	448	35	—	—

Sowietnik Kolkowski.

Za Naczelnika Stoła J. Zdzitowiecki.

2. Od Białostockiego Obwodowego Rządu 2go Oddziału ogłasza się, iż w nim na podstawie za-
lecenia P. Ministra Skarbu, odbywać się będą publiczne targi, na oddanie w 12stoletnią arendowną
dzierżawę, od 1go junii następującego 1824 r., niżej wyszczególnione skarbowe zaważowane majątki,
w Białostockim Obwodzie położone.

N a z w i z k o					W jakich terminach targi odbywać się będą.			
Powiatow, Amtow, Folwarkow i Kolonii.					Jaki z tych majątków był roczny dochód, podług tar- gow i ostatnich kontrakt- ow, za teraźniejszego Rzą- du zawartych.			
					Liczba dusz pól męskich włosian do majątkow na- leżących.			
					Ile z tych majątkow, po- dług pruskich anszlegow i kontraktow, za wylącze- niem niektórych z 1824 r. to teraźniejszego czasu by- łych średnich stanowi do skarbu rocznego dochodu.			
					S r e b r e m			
					Rubli	Kop.	Rubli	Kop.
Sokolskiego powiatu.								
Nowowolskiego amtu.								
Folwarki: Nowowola z awulsem Majewo, Reszkowce,	720	3,600	67 $\frac{1}{2}$	3,590	—	—	—	—
Nowinka i kolonia Grochowscyżna	59	183	60	425	—	—	—	—
Folwark Zwierzany	4	9	20	9	20	—	—	—
Donataryja Nierosna								
Oprócz tego dzierżawca donataryi Nierosney płaci do amtu rub. 10 kop. 80 srebr.								
Sokolskiego amtu.								
Folwark Wroczenszczyzna	48	51	1 $\frac{1}{2}$	135	—	—	—	—
Słoykowskiego amtu.								
Folwark Dubowo	250	981	91 $\frac{1}{2}$	2,261	50	—	—	—
Dubnickiego amtu.								
Folwark Kuznica Stołowa	113	1,087	72 $\frac{1}{2}$	955	—	—	—	—
Chodorowskiego amtu.								
Folwarki: Kumiała i Chodorowka	894	5,003	74 $\frac{1}{2}$	8,560	—	—	—	—
Folwark Polonin	891	4,136	29 $\frac{1}{2}$	5,340	—	—	—	—
Białostockiego powiatu.								
Surążskiego amtu.								
Folwarki: Zawyki, Baranki i Tryczowka	788	5,311	76 $\frac{1}{2}$	6,440	—	—	—	—
Oprócz tego z folwarku Zawyk corocznie płaci się Surażskiemu kościołowi za zbożową dzie- sięcinę po 72 rub. 45 $\frac{1}{2}$ kop.								
Folwark Uhowo	222	1,267	42 $\frac{1}{2}$	1,325	—	—	—	—
Bielskiego powiatu.								
Klenickiego amtu.								
Folwarki: Kleniki, Raczki i Lada z czynszowemi wsia- mi bielskiego leśnictwa	4841	19,586	42 $\frac{1}{2}$	19,000	—	—	—	—
Bielskiego powiatu.								
Bielskiego amtu.								
Folwark Pohreby	55	408	71 $\frac{1}{2}$	425	—	—	—	—
Folwark Grabowiec pod Bielskiem	141	954	24 $\frac{1}{2}$	964	—	—	—	—
Oprócz tego z folwarku Grabowca płaci się za zbożową dziesięcinę Bielskiemu kościołowi po 32 rub. 87 $\frac{1}{2}$ kop. srebr.								
Folwarki: Gołowieski, Użyki i woytowstwa Bielski i Piliki	1499	8,125	25 $\frac{1}{2}$	11,205	—	—	—	—
Oprócz tego z folwarków Gołowieska i Użyk, płaci się bielskiemu kościołowi za zbożową dziesięcinę co rok po 135 rub. 99 $\frac{1}{2}$ kop. srebr.								
Stołowackiego amtu.								
Woytowstwo Pletycze	bez wło- ścian.	8	55	12	—	—	—	—
Brańskiego amtu.								
Folwarki: Kiersnowiek, Buynowo i Malesze	1,372	6,870	46 $\frac{1}{2}$	7,220	—	—	—	—
Oprócz tego z folwarku Buynowo płaci się do brańskiego szpitala annuaty 21 rub. 50 kop a z folwarku Kiersnowka daje się brańskiemu kościołowi dziesięcina snopowa.								
Folwark Załuskie	31	237	55	515	—	—	—	—
Woytowstwo Chojewo	bez wło- ścian.	49	30 $\frac{1}{2}$	49	30 $\frac{1}{2}$	—	—	—
Sokolskiego powiatu.								
Janowskiego amtu.								
Folwark Janowo z czynszowemi kluczami Kuplisk i Czerliona nazywającemi się	2,648	13,941	55 $\frac{1}{2}$	14,145	—	—	—	—
Folwark Białystoczek	21	164	37 $\frac{1}{2}$	175	—	—	—	—
Kolonia Karczmisko	41	43	20	280	—	—	—	—
Drohiczyńskiego powiatu.								
Mielnickiego amtu.								
Folwark Drohiczyn z woytowstwami Wolką i Rogow ką i folwarkiem Klukowo	260	1,510	13 $\frac{1}{2}$	1,010	13 $\frac{1}{2}$	—	—	—
Folwarki: Drohiczyn Benedyktyński i Sitki	44	407	23 $\frac{1}{2}$	711	—	—	—	—

A zatem zyczący wziąć w arendowną dzierżawę, którykolwiek z tych majątków albo kilka, ze-
chęć przybywać z dostatecznemi kaucyami, odpowiadającemi dwórocznemu średniemu z każdego ma-
jątku dochodowi, do Białostockiego Obwodowego Rządu 2go Oddziału dla targow na wyżej oznaczo-
dzie rminy, na jakich zaś warunkach takowe majątki oddają się w dzierżawę, o tém objawiono be-
z użyczącym po przybyciu do Obwodowego Rządu.

Obwodowy Kaznaczev Lachowicz.

o Zbiegach.

Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza, iż się wzięty w tutejszej gubernii w zawilejskim powiecie bez paszportu Leontij Dubiński (powiadający na egzaminie, że od urodzenia ma lat 40, rodem z Królestwa Polskiego, łomżyńskiego obwodu ze wsi Brzeznoy, obywatela Mlecza, dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 15 junii 1823 wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod d. 23 february 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany d. 7 julii 1823 r., podług urządzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatey, białey, włosów na głowie ciemnych kędzierawych, na brodzie i wąsach światłorusskich, oczu błękitnych, nosa miernego.

Od tegoż Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszej gubernii w wileńskim powiecie bez paszportu Mateusz bez nazwiska, powiadający na egzaminie, że mieysca urodzenia, stanu swego i do kogo należy nie pamięta, i że od małoletności przebywał po różnych mieyscach, i dla tego w rewizyi nigdzie nie zapisał się; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 15 junii 1823 roku wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod d. 23 february 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 7 julii; podług urządzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 6½ wiersz., twarzy podługowatey, pstrey, włosów na głowie i wąsach światłorusskich, brodę goli, oczu światło-szarych nosa wielkiego. Dnia 3 gbra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

5 Sąd czasowy Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu w sprawie JWW. Józefa, Antoniego, Ludwika i Michała Syruciov konkursowej za apellacyą wprowadzonej w idącym roku 1823 dnia 25 czerwca dekret ustanowił, i z onego po do wykonania przysięg wskazanych, termin przez Kurjera Litewskiego obwieścił; lecz kiedy w upływie czasu dozwolonego stronom o przysiężenie, na tych którzy nie przysięgli, Antoni Syruc wniósł żądanie, o zapisanie amissyi, wtenczas Sąd niniejszy z dnia 9 października nastąpił rezolucyą, termin dla wykonania przysięg stronom niestawiającym przed sobą sądem, dwómiesięczny przedłużając po raz ostatni; jeżeliby w tym czasie nie oprysięgli dekretem, że amissya rożniagniona zostanie zastrzeżł i po zeyściu dwóch miesięcy, o zapisanie teyże amissyi, wolność dopomnienia się Antoniemu Syruciovi zachował. O czém trzykrotnie dla wiadomości stronom przez Kurjera Litewskiego awizuje. Józef Biegański Assesor Sądu Główn. Regent Jan Łazowski.

2. Od Litewskiego Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu wzywają się successorowie zmarłej kobiety Alexandry Iwanowey córki po nazwisku Czerwiszewey, która zostawała tu w Grodnie przy poręczniku grodzieńskiego garnizonowego batalionu, już zmarłym Grocholakiem, jeżeliby się gdzie takowi okazali, aby przybywali do tutejszego Rządu z prawnymi dowodami,

dla odebrania pieniędzy wziętych za sprzedaney jey ruchomości, od dnia wydrukowania tego w gazetach, w ciągu jednego roku. Dnia 1 nowembra 1823 r. Za Sekretarza Protokulista Dobrowolski.

W e z w a n i e.

Ponieważ przez JP. Andrzeja Krupskiego, u niżej podpisanego, mieszkającego w Wilnie w domu W. Lachowiczowey pod N. 198, na Wielkiej Ulicy położonym, są zostawione Dekreta wywodo we famulijow następnych jak to: Dekreta pargaminowe Ingilewiczow pod datą r. 1820, augusta 31 d., Kurowskich 1820 augusta 6, Kortow 1820 julii 6, Januszkiewiczow 1820 augusta 28, Milewskich 1799 marca 8, Juchniewiczow 1820 augusta 7, tudzież Dekreta papierowe Jundziłow 1820 augusta 23, Gudowiczow 1820 augusta 21, Misiurow 1819 xbra 19, Słowoczyńskich 1798 marca 10, z dołączeniem famulu 1820 maj 18, Połaskich 1819 7bra 17, Szolkowskich 1819 xbra 19, Urbanowiczow 1799 january 7 z dołączeniem, Rusieckich 1800 czerwca 20. Przeto o zastawie takowych dekretow zawiadamiam, i upraszam do kogo one przynależą zgłosić się osobiście do mnie. Ignacy Piasecki.

Ze takow zawiadomienie w Kuryerze Lit. do gazet może bydź umieszczonym świadczę. Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.

Cofnienie plenipotencyi.

2 Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Wypis z Xiąg Ziemskich Powiatu Radomyskiego. Roku 1823 miesiąca wrzesnia 4 dnia. Przed Aktami Ziemskimi Powiatu Radomyskiego i przedemną Andrzejem Bieleckim Regentem przysięgłym Akt tychże, stawając osobiście JW. Teodor Hrabia Pocię Oboźnic Wielkiego Xięstwa Litewskiego takową w Aktach Ziemskich Radomyskich zamieszcza pilność. W roku zeszłym 1822 stawający poręczając swe prawne, ekonomiczne, słowem ogólne interessa, tak w Imperium Rossyjskiem jak i Królestwie Polskiem W. Stanisławowi Bieleńskiemu Regentowi Subseliow Wileńskich, do tych i specyalną temuż plenipotencyą wydał, gdy zaś w tym czasie niezayduje potrzeby mieńia specyalnego plenipotenta, dla tego tym piśmem W. Stanisława Bieleńskiego od interesow swoich uwalnia i usuwa: a nadto plenipotencyą specyalną w roku 1822 temuż wydaną, oraz substytucyine z mocy teyże nastąpione kassuje, niszczy i za żądze ogłasza. Teodor Hrabia Pocię. Z których xiąg i ten wypis pod pieczęcią Ziemską Powiatu Radomyskiego jest wydany. Pisany w Mieście JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Radomyslu.

Zgodno z Aktami świadcze Andrzej Bielecki Regent Ziem. Ptu Radom.

Czytałem Karol Rożanski

Wolno drukować Pisarz Sobotkiewicz.

Sędzia Ziem. Radom. Paweł Zaleski.

3 W Wilnie w Domie Römiera na Sawicz ulicy pod N. 90 i 91, zayduje się do przedania nowy Billard, życzący nabyć może się zgłosić do murgrabiego tego domu.

Przedaż towarow skonfiskowanych.

3 W Wileńskiej Tamoźni w dniach; 12, 16 i 22 terażniejszego gbra będą się przedawać z publicznego targu skonfiskowane 71 sztuk i 1 półsztućzek prostego płótna, miarą 2252 arszyny, i jedna powózka, na której były, wiezione.

Wilno dnia 14 Listopada roku 1823 r. s.

P o z e w.

Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rosyą etc. etc. JJWW. Przewielebnym, Wielebnym, WW. JJ. Panom i Starozak. pretensorom i Debitorom, skutkiem Remissy Sądu Główn. Departamentu 2go Wileńskiego 1820 roku mca gbra 26 dnia zaszły, i dekretu Magistratu Wileńskiego w r. 1822 mca junii 23 d. zapadłego do jednoczasowej rozprawy powołującym się, Edyktały Pozew na Sąd Inkwizycyjny magistratu wileńskiego, z cytacyi JPP. Jakuba i Anny Hanow małżonków b. Radnych M. Wilna, w referencyi do uprzednich żalob i wszelkich dowodów przez sprawę okazać się mających, wynasza się mianowicie o to: powodem czynionych nadstarczanych wyobrażeń, przez obżalowaną Sielicką, jakoby o nieodpowiedzialności funduszow żalcych delatorów, Sąd Główn. Depar. 2go wileńskiego, odmówiwszy żądanej przez obżalną Sielicką taxi i exdywizyi majątku Hanow, Magistratowi przez Sąd inkwizycyjny satysfakcyą czynić zdeterminował, ile przedwcześnie żadne przekonanie nie nastąpiło o przewyższeniu długow, majątek żalcych obciążać mogących. a Sąd Magistratu Wileńskiego w pierwszym rozbiórze sprawy do siebie wprowadzoney, równie ze zbiegu kredytorow nieznajdując pewności, iżby majątek nie był odpowiednim, do przekonania się azali będzie potrzebna exdywizya, przez wyrok swój nakazał z będącemi na possessyi tradycyjney wyexpedyować akta inkwizycyj, kalkulacyi a z zastawnikami weryfikacyi: a dla wykazania tak massy funduszu na debitch, jako też pretensyi przez wierzcicieli jawić się mogących wyświecenia, przez edyktały zapozew wszystkich pretensorów i debitorów powołać; skutkiem czego żalcy dltes, naprzód pretensorów pozywają w takim porządku: obżalna Teressa Sielicka, pod assystencyą opieki działająca, za sumę sobie dekretem oczywistym w roku 1818 mca 7bra 16 dnia w Magistracie przysądzoną, rozciągając tradycyą w roku 1819 mca junii 17 dnia, nie podług myśli dekretu, przez zajęcie i opieczętownie ruchomego majątku, a nawet wstrzymanie professyi, stawszy się licznym strat, na czer. zł. 500 więcej poniesionych, następnie przez Urzędowe podanie w roku 1820 mca 7bra 6 dnia, na dekret otrzymaną, większą część domu znaczną intratę niosącego, objęłaś, i intraty z onego na rzecz obżalney były do Policji wnoszone, z jakowych i obliczać się była powinna w myśl dekretu ostatecznego, a z utraty do jakowych poniesienia stała się przyczyną, w jednoczasowej rozprawie odpowiadać; od czego obżalna na aktach ad instantiam sui wyprowadzonych, z odstąpieniem od myśli dekretu, unikając przez urząd aktu expedyjujący uwolnioną zostałaś; obżalny Wolk b. Prezydent Graniczny, po X. Wolczackim sukcesyą objąwszy, stałaś się pretensorem cz. zł. 1000 tylko procentować się powiniących. Pomimo to wszakże intraty z domu zabierać przedsięwzięłaś. Lubo sam obżalny z żall. delirem rubli srebrnych 266 gr. 20 za sre-

bro zawiniasz; w czasie zaś wybierania intrat z domu, zostawując ony bez opatrzenia do znacznych strat i wydatków z przyczyny dezolacyi stał się powodem, obżalna Jaroszewska wytrzymawszy za dekretem sumę sobie przysądzoną, przeboru przez akta probującego się powracać nie chcesz, i wydatki już dekretem miała sobie zasądzone, za jakowe razem z kapitałem przez tradycyą uzyskałaś, dopiero na aktach wnow niewolnie przeciwko ustawom Dobrego porządku, i Ukazowi rządzącego Senatu w roku 1822 o spełnieniu bezpłatnym tradycyow jakby na tradującego i dalszych o wydatki poniesione dopominasz się, w celu przeboru zatarcia. Obżalni zaś dalsi pretensorowie, jako to: Kanonik Szatyński, Arcy bractwo Rożanica ś., Sowiećnik Kukiewicz, Staszewscy i dalsi bydź mogący, w stosunkach swych winni jesteście złożyć dowody, i przebor procentow w czasie Ukazem 1816 roku maja 11 dnia ogłoszonym niedozwolonych powrócić. Powtórę wykazując odpowiedź funduszow w tymże samym przyysciu żalcy dltes adcytuja i debitorow swych do opłacenia należnościow przez nich tak za inskrypcyami, dekrety, rachunkami, i gotowemi zawiniających, to jest: obżalnych Czyża Sambel. o r. sr. 150, Proszyńskiego Szambel. o r. sr. 75, Felixa Brzozowskiego o r. sr. 60, Mikołaja Szella o r. sr. 42, Bylego Vice-gubernatora Bahohewuta o r. sr. 313, Gierzyńskiego o r. sr. 18, Marcina Pohowskiego o r. sr. 30, Professora Kadego i sukcesorow o r. sr. 19, Antoniego Kostrowickiego o r. sr. 12, Assessora Dowgiały o r. sr. 16 k. 50, Jakóba Paszkiewicza o r. sr. 3, Sekretarza Malewicza o r. sr. 100, Sowiećnika Moszczyńskiego o r. sr. 37, Szackiego Sowiećnika Machwica o r. sr. 19, Damma o r. sr. 18, Jubilera Gierytza o r. sr. 45, Pisarza Drzewickiego o r. sr. 37, Strabczego b. Chilewskiego o r. sr. 33½, Szeffa Zakrzewskiego o r. sr. 9, Rykmana z Pocztamtu o r. sr. 5, Osiecimskiego o r. sr. 6, Jana Michałowskiego o r. sr. 36, Antoniego Sarchoni o r. sr. 12, Mauzera sukcesorow o r. sr. 245 kop. 90, Jana Tomkiewicza o r. sr. 9, Brzozowskiego sukcesorow o r. 20 gr. 50, Glassona o r. sr. 63½, za Kapitana Sierucia Reysa Bur. Kowieńskiego o r. sr. 427 k. 81, sukcesorow Borkowskiego Siekierzyńskiego o r. sr. 300, Michała Zedlera doktora o r. sr. 105 k. 75, Burmistrza Zedlera o r. sr. 337 k. 20, Sawaniewskiego, Borkowskiego Bur., Marcina Stendzińskiego Radnego o zł. pol. 7059 gr. 3, sukcesorow Wolfa za dekretem o r. sr. 74, sukcesorow Skrzeczewskiego o r. sr. 74, sukcesorow Kuczyńskiego o r. sr. 74, sukcesorow Staszewskiego o r. sr. 74, sukcesorow Frohlanda o r. sr. 74, sukcesorow Lidesmana o r. sr. 74, których jako zawiniających z procentami do opłaty tak przez samych debitorow jako i ich sukcesorow powołując do Sądu przeznaczonemu i prosi zakładając prośby następne: o spełnienie Remissy i dekretu Magistratu Wileńskiego ostatecznie zapadłego, o podniesienie rezolucyi Urzędu inkwizytorskiego, uwalniającego Sielick-

cką od aktów inkwizycji i kalkulacji, o nakazanie z tą Sielicką tradycyjną possessorką aktów expedyowania, o sądzenie wszelkich szkód, strat na Sielickiej, Wołku i Jaroszewskiej, o detrunkatę procentów w czasie Ukazem wzbronionym pobieranych, i liczonych niewolnie nad Ukaz 1816 roku ogłoszony, o zasądzenie na pozwanych i sukcesorach summ kapitałnych z procentami, od daty zawinięci na wszelkim ich majątku z wolnym zajęciem onego, i na samych osobach, o przyjęcie dowodów wszelkich, o bliskość we wszystkim żalcy przyznanie, o zapisanie ammissyi na niestawiających pretensorach, o expensa prawne tak na stawiających jako i niestawiających, i o co proszonym będzie.

Roku 1823 mca 8bra dnia 31 woźny świadczę, iż ten pozew edyktałny z instancyi JPP. Jakóba i Anny Hahnów małżonków b. Radnych po wszystkie osoby tym pozewem zajęte dla wiadomości zaacytowanych do gazet Kur. Lit. podałem, i o rozprawie w Sądzie Magistratu Wileń. oznaymiłem. Dat ut. supra. Stanisław Parymonowski woźny ptu Wileń.

Roku 1823 mca 8bra 31 dnia, Przed aktami miasta Wilna stanawszy osobiście woźny wyż wyrażony Stanisław Parymonowski takowy edyktałny Pozew officiose zeznał i że jest w aktach świadczę. Wincenty Zołkowski v. Reg. M. W.

Ze takowy pozew edyktałny wolno w gaz. Kur. Lit. zamieścić zaświadczam. Wincenty Malinowski P. B. M. W.

3 Sąd Główny Drugiego Departamentu Gubernii Mińskiej po rozpatrzeniu trzech prośb ze strony WW. Józefy Gimbutowej, Michała Korkozowicza i Xiedza Symona Tracewskiego Prałata, w celu rychlejszego doprowadzenia do końca Exdywizyi majątku Witunicz dziedzictwu zeszlých Jana i Wincentego Chmielewskich przynależnego Gubernii Mińskiej w powiecie Borysowskim sytuowanego, na ostateczny termin zjazdu do tegoż majątku pod odpowiedzialnością własnych funduszów Urzędników na tę Exdywizyą destynowanych za narastające procenta i koszty przez kredytorów poniesione, dzień piętnasty Januاری 1824 roku przeznaczył, i przez pooddzielnie wysłane Ukazy urzędników zawiadomił, o jakowym terminie, iżby nikt z kredytorów tak zeszlých Chmielewskich, jak również zmarłego Felixa Tracewskiego niewiadomością składać się niemógł, owszem sub amissione rei stawali, niniejsza czyni się awizacya. Roku 1823 mca oktobra 27 dnia.

Zastępujący miejsce Sekretarza Tytularny Sowietnik Atanazy Reut.

Marcelli Hutorowicz Guberski Sekretarz.

5. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie skarbowych pieniędzy 8553 rub 33½ kop. assygn. roztrwonionych przez Lewina Hilkowicza byłego kupca 1ey gildyi, oddano na sprzedaż z publicznych targów dwa drewniane domy tego Hilkowicza, położone w teliżewskim powiecie w miasteczku Gorzdach, do kupienia których, chociaż wzywali się już życzący na pierwiej naznaczone terminy, lecz gdy nikt nieprzybył, a zatem dla sprzedaży naznaczono powtórne terminy: 1szy 13, 2gi 15 następującego decem-

bra, a trzeci ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania, które później nastąpi w Sanktpetersburskich albo Moskiewskich gazetach z tym, aby życzący należeć do targow raczyli przybywać na te terminy do tego Rządu. Dnia 29 oktobra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz i Kawaler Kleyst.

3 Włóścianin mój dziedziczny rodem z miasteczka Słobodki czyli Konstantynowa, w parafii tegoż nazwiska w powiecie Zawileyskim położonego inwentarzami i skaskami zajęty, Mateusz Wawrzyńca syn Karman, wieku lat 36, wzrostu miernego, twarzy pociągławey gładkiej, włosów na głowie ciemnych, oczu szarych, nosa podługowatego, mowiący dobrze po polsku, lecz nieco kartaśnie i przez nos, mający prawą nogę od złamania w kłębie znacznie krótszą, i aby pochodzącą z tą kulawość swoją ukrył, dla tego pod bółem teyże prawey nogi wysoki zawsze do a zgorą całow obsac noszący, wyuczony doskonale, z niemałym kosztem, rzemiosła slosarskiego i w części biksmacherskiego, mogący czytać na druku, i acz muiey zgrabnie podpisać się; dnia dziewiątego mca julii, terażniejszego 1823 roku pożywszy u brata swego rodzonego Kazimierza Karmana konia siwego, z przerzucającemi się na głowie i szyi centkami gorczycy, paszy 8ey na dziewiątą, do rubli srebrnych siedmnastu ceniącego się i kalamaszki lubem oszytey kutey, wziąwszy oraz z sobą płaszcz sukna szaraczkowego kramnego, z wielkim kołnierzem, używany: kapotę jedną szaraczkową a drugą granatową sukna takóž kramnego; czapkę sukienną ciemno zieloną z brylikiem skurzanym lakierowanym, i dal sze potrzebniejsze odzienie, tudzież własnych gotowych pieniędzy rubli srebrnych okóło 40 lub więcej; wyjechał do Wilna pod pozorem zakupienia dla siebie narzędzi slosarskich. Gdy zaś do tychczas do domu nie powrócił, i pomimo wszelkie czynione przezemnie sledzenie żadney powziąć nie można wiadomości dokąd z Wilna udał się i zbiegł; przez niniejsze zatem ogłoszenie do Gazety Kuryera Litewskiego podające się, upraszam, iż jeśliby kto pomienionego zbiega poymał, ażeby raczył dostawić do naybliższej Ziemskiej lub mieyskiej policyi, dla przesłania do mnie do majątności mojej Straczy, w Gubernii Wileńskiej Powiecie Zawileyskim leżącej, na co łożony koszt zwrócić i za poniesioną fatygę wywdzieńczyć się uręczam, i na dowód tego podpisuję się.

Daniel Tolłokoński Paszkiewicz bywszy Kommissarz Skarbu Polskiego.

Podaje się do powszechney wiadomości, iż w skutek Ukazu Rządzącego Senatu w dniu 10 oktobra terażniejszego 1823 roku za N. 32.747 wyszłego, odbywać się będą w Izbie Skarbowey Litewsko-Grodzińskiej na oddanie w arendę odkupu piteynego w mieście Brześciu Litewskim, targi w terminach pierwszym 6, drugim 26 miesiąca nowembra terażniejszego 1823 roku, a trzecim i ostatecznym za trzy miesiące od dnia ostatecznego umieszczenia w Sankt Petersburgskich czy Moskiewskich wiadomościach. Ktoby więc życzył utrzymywać wyż wzmieniony odkup miasta Brześcia, zechce się jawnie do Izby Skarbowey Grodzińskiej na oznaczone terminy do targów z odpowiedzialną prawną kancją. Oktobra 23 dnia 1823 roku. Radca Wincenty Styczyński.

Zastępca Sekretarza Józef Dobrzylewski.